

4967). Partiernes ordførere: Kampmann, Knud Østergaard, Ib Thyregod, Niels Helveg Petersen (Grethe Philip), Ømann, Sigs-gaard og Hanne Reintoft. Henvist til samme udvalg som for-slag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrø-rende bolig i egen ejendom), se side 87. Betænkning (B. sp. 2279) afgivet $^{25}/_5$. 2. beh. $^{27}/_5$ (F. sp. 6615). Henvist til for-nyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 2515) af-givet $^{29}/_5$. 3. beh. $^4/_6$ (F. sp. 7241). *Loven stadfæstet 10. juni 1970.* (Lovt. nr. 281).

Loven afløser kreditforeningsloven af 1936 med senere ændringer, hypotekforeningsloven af 1964 samt kapitel II i lov om boligbyggeri, som hidtil har indeholdt reglerne om reallåne-fondene for boligbyggeri m. v. Samtidig er loven af 1946 om et lånefond for kortfristede prioritetslån ophævet. Derimod er lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug m. v. (Dansk Landbrugs Realkreditfond) opretholdt. Med denne sidstnævnte begrænsning er den spredte lovgivning om den organiserede realkredit nu samlet i een lov.

Idet bemærkes, at lovforslaget var udarbejdet på grundlag af den betænkning, som Realkreditkommissionen af 1966 afgav den 18. december 1969 (betænkning nr. 552), redegørelsen af november 1969 fra udvalget vedrørende obligationsmarkedets forhold samt de af regeringen tidligere i folketingsåret fremsatte lovforslag vedrørende kreditforeninger og hypotekforeninger m. v., skal i det følgende gennemgås lovens hovedprincipper.

1. Realkreditens struktur.

I Realkreditkommissionen var der enighed om, at en forenklelse af det gældende lagdelte realkreditsystem var nødvendig. Det var den overvejende opfattelse i kommissionen, at et system med *enheds-prioritering* ville være at foretrække, men der havde dog ikke kunnet opnås enighed i kommissionen om at stille forslag herom. Derimod tilsluttede kommissionen sig et forslag fra kredit- og hypotekforenin-gerne om at forenkle systemet ved at etablere en *tolagsordning*. For-slaget gik ud på, at kredit- og hypotekforeningerne skulle sluttes sammen til institutter, som ydede lån mod 1. prioritets panteret, og at reallånefondene opretholdtes som institutter, der ydede lån imod sekundær panteret.

Også regeringen var principielt af den opfattelse, at det for lån-tagerne ville være mest hensigtsmæssigt, at hele belåningen af en fast